

Κινητή γιορτή αυτή της Ζωοδόχου Πηγής. Η Ορθόδοξη πίστη την εορτάζει την Παρασκευή της Διακαινησίμου. Είναι η ονομαστική επέτειος της μητέρας μου. Γιορτάζει, λοιπόν, σήμερα, έτσι, σαν μια αντίφαση, για ένα παιδί που βαφτίστηκε Ζωή, αλλά ποτέ κανείς δεν το αποκάλεσε έτσι.

Μέρα που' ναι, σκέφτομαι πως ισχύει αυτό που λέγεται, ότι αν είσαι καλή μητέρα, όλα συγχωρούνται. Μόνο που η Μάνα μου παρά το γεγονός ότι υπήρξε και παραμένει ιδιαίτερα καλή μητέρα δεν έχει κάμει οτιδήποτε για το οποίο απαιτείται να ζητήσει συγχώρεση από οποιονδήποτε.

Εννοείται βεβαίως, ότι ως παιδί δεν τα έβλεπα ακριβώς έτσι τα πράγματα. Ήρθε όμως το πλήρωμα του χρόνου, ήρθαν και οι πληροφορίες, μαζί με τις εμπειρίες και οι απόψεις άλλαξαν, ωρίμασαν, καταστάλαξαν. Δεν είναι απαραίτητα ευχάριστη αυτή η διαδικασία. Είναι όμως χρήσιμη και πολύ συχνά οριοθετεί ένα καθεστώς συνειδητής αυτογνωσίας. Ας το κατατάξουμε στα σπουδαιότερα έπαθλα τούτης της ζωής.

Σαν μια ευχή για την Μάνα μου, αλλά και για την κατανόηση των πελώριων διαφορών που βίωσε η γενιά μου με τη δική της και αντίστοιχα τις τόσο διαφορετικές συνθήκες που αντιμετώπισαν, μα και την βαναυσότητα άλλων εποχών εδώ: [Αχνα μην βγάλεις](#)